

Photographer: SIVAN ASKAYO

Modifications prestigieuses pour un appartement d'entrepreneur

Voulez-vous venir voir ma pièce? Je suis surprise, "Je ne savais pas que vous étiez actrice, la première fois qu'on s'est rencontrées vous m'avez dit que vous êtes réceptionniste." "C'est vrai," elle m'a répondu, "mais le soir

je fais un peu de théâtre avec un groupe d'acteurs, et nous sommes prêts pour notre représentation de fin d'année." Voilà Michal, 40 ans, mère de deux adolescentes, mariée à Alon, 45 ans. On s'est rencontrées par hasard il y a deux ans à l'hôtel pendant les vacances d'été. Un ami com-

mun nous a présentées au petit-déjeuner, alors que je dévorais une omelette et que ma fille sautait autour de moi en demandant à haute voix du chocolat. Disons que ce n'était pas le moment idéal, et que j'aurais préféré rencontrer des clients potentiels à tête reposée, bien coiffée et bien

habillée. Mais la vie est ainsi faite qu'elle crée des situations qui nous ferons sourire plus tard.

On s'est bien entendus, eux et moi, et nous avons décidé de travailler ensemble. Nous avons eu des réunions interminables pour se connaître professionnellement,

et j'ai posé d'innombrables questions sur leur maison idéale. Elle rêvait d'une maison individuelle, isolée dans la nature; lui de rester avec un peu d'argent pour des voyages en famille. Ils sont tombés d'accord sur le 5 pièces d'un entrepreneur. Elle était un peu decue; elle aurait voulu quelque chose de plus grand, plus ouvert, plus...vert. Elle disait "on emmènera quelques meubles de la vieille maison à la nouvelle - les meubles du salon, un lit, un divan." Et moi je pensais "vide-grenier, brocanteur". Il intervient: "oublie les vieilles choses, si on déménage dans un nouvel appartement, je veux de nouveaux

meubles. Qu'est-ce que vous pensez d'une maison ultra-blanche? Je veux que Michal ait le sentiment d'un espace ouvert, et d'ailleurs je vois que tous les intérieurs "posh" sont blancs, pas vrai?" Je n'ai pas eu le temps de répondre qu'il continue: "Vous savez quoi, je vous fais confiance. Je crois qu'on est sur la même longueur d'onde, allez-y."

Bon, on y va. J'ai commencé par définir les espaces, avec un design plus blanc que blanc et des lignes épurées. On a eu des réunions de suivi, tout va bien. Et la pièce de théâtre de Michal? Eh bien, voici venu le soir de la représentation. Je suis as-

sise avec un ami que j'ai invité au cas où je m'endorme pour pouvoir sortir en catimini prendre un café. Le rideau se lève, et voilà Michal. A nos réunions elle avait un petit air de Mona Lisa. Maintenant, sur scène, elle est transformée en quelqu'un d'entièrement différent - très drôle, originale, confiante, charismatique, et sexy. Le public rit, et moi aussi. J'étais contente et fière. Je suis marocaine, et mon mari est d'origine polonaise. Avant la fin de la pièce toute ma rangée savait que la femme sur scène était Michal, et qu'elle était ma cliente. Quoi? Vous croyez qu'on se pavane seulement pour ses

propres enfants? Faux! On se pavane aussi pour ses clients. "Mon client est ingénieur chez NASA, mon client est chirurgien..." Mais ma Michal est une actrice, une très bonne actrice, et amusante en plus. Et là, cela m'a frappé, et je me suis demandé: comment cette femme originale et spirituelle pourrait vivre dans un intérieur plus blanc que blanc? Elle est resplendissante comme le soleil chaud et jaune, et pleine d'humour. Et alors je me suis rappelée du vert dans lequel elle voulait se noyer, et sa maison a subitement pris forme dans mon esprit.

Eh bien, par où commencer? Comment donner une touche de prestige à un appartement, et quels seront les éléments les plus marquants chez Michal et Alon?

On commence par créer un séjour spacieux en éliminant le mur qui crée un passage entre séjour et chambres à coucher. Dans la plupart des appartements d'entrepreneur le séjour termine par un long couloir qui mène aux chambres. En remplaçant le mur du couloir par d'autres éléments, le séjour gagne visuellement un mètre de largeur et la zone des chambres devient plus ouverte et ventilée.

On a choisi des meubles légers sur des pattes fines, et une légère séparation entre parties privées et publiques à la place du mur qu'on a éliminé. La séparation peut être une étagère métallique ou un panneau géométrique perforé pour créer un séjour spacieux.

On ajoute des espaces de rangement.

Les appartements d'entrepreneur ont souvent des espaces de rangement assez

צילום: סיוון אסקו

ועכשיו אני יושבת באולם עם חברה שהזמנתי, למקרה שארדם ונחליק החוצה לקפה. המסך עולה, והנה מיכל נכנסת לבמה, והיא שונה בתכלית מהאישה שפגשתי בפגישת הפרוגרמה. כשהיא יושבת איתי ועם בעלה היא הייתה קצת מונה ליוז, ופה על הבמה היא הפכה חיית במה מצחיקה בטרורף, קומיקאית, צבעונית, מלאת ביטחון, סקסית וכל הקהל צוחק, ואני אתו. לא יודעת איפה לשים את נפשי מרוב שמחה וגאווה. אל דאגה, אמנם אני מרוקאית אך בעלת שורשים פולניים. כל מי שישב בסביבתי שמע בסוף ההצגה שזאת מיכל, הלוקחה שלי. לא פספסתי אף כסא לידי. מה נראה לכם? שאנחנו משויצות רק בילדים שלנו? טעות! גם בלקוחות, ועוד איך. "הלקוח שלי

איתנו הרבה מהבית הישן שיכנסו בחדש: סלון, מיטה, ספה". ואני שומעת בזמן שהיא מדברת בראשי "אלטזאכן אלטזאכן..." והוא המשיך, "עזובי את השטויות שלך. אם כבר דירה, אני רוצה הכל חדש. אז מה דעתך שיהיה כל הבית לבן-לבן ? כי אני רוצה שלמיכל יהיה פתוח בנשמה וחוצמזה, כך ראיתי שכל הבתים של ה"ביוקר" נראים, לא?!" עוד לא הספקתי לענות ואמרו: "את יודעת מה? סומך עלייך. את באה לי טוב, שאי ברכה. נצא לדרך". התחלתי לבנות את הדירה, ולבנות שפה יעוצבית לבנה-לבנה, בקווים נקיים ומודרניים. קבענו פגישות המשך וככה החיים יפים. זוכרים את ההצגה של מיכל? אז הגיע ערב ההפעלה,

נאמר שאיני במיטבי ברגעים אלה, והייתי מעדיפה שיערכו לי הכרות עם לקוחות פוטנציאלים כשאני יותר צלולה, השיער שלי במקום ואני לא עוטה מחצלת. אבל כולנו בני אדם, ואלה החיים שמספקים לנו רגעי מבוכה כדי שיהיה לנו על מה לצחוק אחר כך. טוב, אז נדלקנו, אני עליהם והם עליי, והחלטנו להתחיל לעבוד ביחד. נפגשנו לפגישת הכרות מקצועית בה אני מתחקרת אותם על מהו בית חלומתיים. היא חלמה על בית פרטי טבול בירוק. הוא חלם שישאר כסף לטיולים משפחתיים. הם סגרו על דירת קבלן 5 חדרים, היא קצת התבאסה, כי רצתה יותר גדול, יותר פתוח ויותר רחב, ולאן נעלם לה כל הירוק, לעזאזל? היא אמרה: "נביא

א ולי תבואי להצגה שלי" ? השתתקתי, "לא ידעתי שאת משחקת. רגע, לא אמרת לי בפעם הראשונה שנפגשנו שאת מזכירה?" "נכון", היא ענתה, "אבל בלילות אני לומדת משחק עם קבוצה של שחקנים וזאת ההצגה שאנחנו מעלים כל סוף שנה". זאת הייתה מיכל, בת 40, אמא לשתי בנות בגיל ההתבגרות נשואה לאלון בן 45. נפגשנו לראשונה לפני כשנתיים במקרה בבית מלון בחופשת הקיץ. חברה משותפת הציגה אותה בפניי בדיוק בארוחת הבוקר, בזמן שחביתת הירק משתרברבת לי מהפה והבת שלי מקפצת בפעם המאה וצועקת: "אמא שוקו"... בואו

טאצ' אפ יוקרתי לדירת קבלן